Gonçalo Neves

DAZLO

Originala poemaro en Ido

Editerio Sudo
2019

Gonçalo Neves

DAZLO

Originala poemaro en Ido

Triesma edituro, revizita, notizita ed ilustrita

Editerio Sudo

Espinho, Portugal

februaro 2019

Dazlo

Triesma edituro: februaro di 2019

Espinho, Portugal

Duesma edituro: 2017, per Lulu (ISBN 978-1-365-76334-2)

Unesma edituro: Lisboa, 2002

Verko en Ido (Idolinguo, Linguo Internaciona di la Delegitaro)

editerio.sudo@gmail.com

Fonti dil imaji:

p. 11: http://myblog-anaworld.blogspot.com

p. 14: https://globoplay.globo.com

p. 18: https://melhorcomsaude.com.br

p. 20: https://pixshark.com

p. 27: www.saatchiart.com

p. 33: https://www.pinterest.pt

p. 37: www.nationalgeographic.com

Tabelo di kontenajo

Tu ya ne savas la subversi,

Quin la poeti cel sub versi!

Andreas Juste, *Vitra Perli*, 1978, p. 46

Prefaco dil triesma edituro

Ja dek-e-sep yari pasis, ho ve, tro rapide e ne-retrovokeble, de la tempo kande me lansis la unesma edituro di ca poemaro, en 2002, kom simpla pdf-dokumento libere acesebla en la lora *sito di Editerio Sudo.

Dume multo eventis en mea vivo personal, familial, profesional... e anke interlingual. Pro diversa motivi, nemencioninda en prefaco di poemaro, mea okupeso pri Ido, dum ita sat longa periodo, esis multe plu zigzagatra e nekonstanta kam me ipsa imaginabis e deziris.

Dum multa yari me ne plus kompozis poemi en Ido, mem kande me itere intense okupesis pri la linguo, exemple, en 2007, kande me kompozis ed editis, kom pdf-dokumento, la t.n. SIL (*Suplementa Ido-Lexiko*). Tamen, plu recente, mea blua plumo itere sentis la bezono poemifar en la bela Linguo Internaciona di la Delegitaro. Mikra kayero harda-kovrila ja kontenas plura klada poemi de mea nova epoko, skisita per bul-skribilo (me nultempe skribas poemi direte per *komputero). Un de li — *Odo ad absenta spozino*, kompozita dum *difikulta periodo di mea vivo, kande mea spozino absenteskis por flegar sua matro kancerika, dume transpasinta — mem aparis en

publika forumo.[1] Altra — *Pastoralo mea*, koncernanta impresi pri Kristo-nasko — publikigesis en mea blogo *La blua plumo*.[2] Omna ta klada poemi, ed altri certe kompozota, konstitucos ja duesma poemaro, qua espereble aparos ankore ho-yare.

Tamen me ne volis obliviar ica anciena poemi, qui kompozesis dum efervecanta periodo di mea vivo, inter mea separeso e posa divorco de mea unesma e la renkontro dil duesma e nuna, ed espereble porsempra, spozino.

Me sentis la bezono notizar ula poemi — ne per tediva o tro nediskreta detali, ma per konciza indiki, qui espereble helpos mea lekteri kelke "komprenar" od, adminime, plu bone sentar oli. Tala noti, same kam ica prefaco, la ilustruri e la plusa revizo quan la poemi subisis, esas l'unika novajo di ca nova edituro, la triesma,[3] quan me egardas kom "definitiva".

Me deziras agreabla lekto ad omni!

Gonçalo Neves

---

[1] Che Idolisto: mesajo 25.724, ye 2015-07-13), lektebla hike: https://groups.yahoo.com/neo/groups/idolisto/conversations/messages/25724

[2] Lektebla hike: http://labluaplumo.blogspot.com/2018/12/pastoralo-mea.html

[3] La duesma edituro aparis per Lulu en 2017 ma restis disponebla dum nur poka semani, nam me mustis efacar ol, pro lua mala qualeso editala.

Prefaco dil unesma edituro

Kande la suno potente brilas en la cielo, hike, sur la tero, la kalkizita muri lansas omnaloke sua reflekti e reverberi, e la okuli senshirma o neprudenta subisas neexpektata dazlo. Tamen dazlo es fenomeno multe plu ampla e bunta kam irga impreso di pupili. Anke paroli e pensi povas produktar dazlo. Or la diapazono dil nuna verko vibras ya pri plurspeca dazli.

L'autoro komencis poemifar en Ido en 1998. De lore lua poemi ofte aparis sur la pagini di *Progreso*, ed una — *Dineo* — sucesis mem nestifar en la sino di importanta Esperantista revuo, editata en Rusia.[4] Omna ta poemi — plus altri til nun needitita — subisis kompilo e revizo dal autoro ipsa e lansesas en la nuna libro. Un de ca poemi — *Koboldi* — aparabis en la sam-autora Esperanto-poemaro *Simptomoj*, editita en 2002. Tamen ol ne es tradukuro di ta poemo en la kuza linguo. Advere ol naskis unesme kom skisuro en Ido, e la posa Esperanto-tradukuro rezultis de ol. On do povas konsiderar ol

[4] *La Ondo de Esperanto*. 2002: 4 (90), p. 12. La poemo (quan la redakterio lasis netradukita) komplementizas lua artiklo *Servi la arton kaj la belon,* ornita per fotografuro pri lu (kande il esis barbozo). L'artiklo esas lektebla anke en la sequanta *sito: http://esperanto-ondo.ru/90-lode.htm#90-23

kom originala poemo en Ido, e pro to ol inkluzesis en ica verko.

Poemi devas parolar per su ipsa. Me do quik tacez e transdonez la parolo al poeto. Dek-e-quar poemi stacas avan la publiko. Me deziras a vi juo e joyo dum la lekto!

Nuno Lemos

Foleso

Me havas celuli qui sentas
Sen obediar la dominaco dal cerebro.
Li volas ed agas lo volata
Sen avertar la mastro celulal.
Li koaktis me forsar
La pordo di tua obligeso
E facar la finto mariajal,
Quon ni volis del komenco
Sen volar volar lo.

E nun tua hari gagatea
Permanas en vizioni di mulieri qui pasas
Ed igas mea korpo fremisar e sospirar.
Me memoras nun l’instanti
Kande ni regardis l’unu l’altru quale foli
Inter la bruisi di nia fabrikerio,

E la tempo haltis:

Nia korpi dissolvesis en l'aero grasatra,

Nia anmi su elevis super la kompani,

Qui mokis nia ogli ne plus celebla,

E ni vidis en li nur ogri e cerberi.

Karino!

Nun me savas

Ke tua ventro es legale plena

E vartas ja la duesma frukto,

Ke tu nomizos il per mea nomo

E memoros me singlafoye

Kande tu vokos la infanto.

Karino!

L'abiso kultural

Qua beas inter me e tu

Ne falios atraktar me,

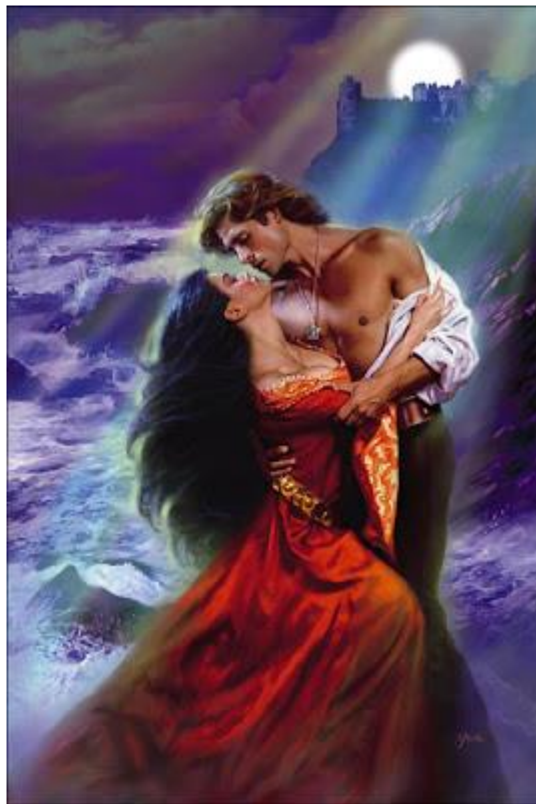
Malgre ke me driftas for tua portuo

Sen espero retrovenor.

E l'imajo gagatea duros

Facar a me plezuro chagrena,

Quon me volas sen volar lo.[5]

[5] Ica poemo "naracas" real amoro frenezioza, nerepresebla, quan tamen obstaklizis ed entravis e pose stuntis e mem nihiligis impedi mariajal ed abismo kultural...

Ni savas

Ho-die me sonjis tu,
E tu sonjata sonjis me.
Nia cerebri amorcis
Sua ebulianta telepatio
E posibligis juo-fluo
Qua eterne duris kurte.

Tu savas ke me savas
Ke la legala soko
Qua plugas omnanokte
Tua glebi extersonje
Ne saturas tua gremio.

Me savas ke tu savas
Ke mea karno indijas
La plezuri quin ni sizas,

Dum ke la kurento cerebral
Fluas de mea metropolo
Til tua vilajo petroza,
De tua filistreso ravisiva
Til mea rafineso enoyanta.

Ni savas ke nia kisi
Rekalkesis en nia fibri maxim mikra,
Ke nia korpi nun kareas
La mondo dil reala tushi,
Ke li diletas nur la sonji,
Ke li rikonstruktesas en la sonji,
Ke li trovas nutrivi en sonji,
Ke li respiras en la sonji,
Ke li es kapabla sizar la sonji
E venar a mondo trans la karno,
Ube la sonji divenas materio korpal
E la materio korpal riatingas la nivelo di sonji.

Ibe, nur ibe, ni savas lo,
Nia anmi povas durar l'amoro,

Sufokita da cirkondanti sen konoco
Pri la vera identeso di Amoro.

Lu savas ke ni savas lo,
E Lu protektos ni por sempre,
Mem kontre ligili sancionita da Lu ipsa,
Nam Lu savas ke lo olima
Mustas serchar su ipsa en lo nuna.

Ni savas sen suciar lo.[6]

[6] Ica poemo traktas la sam amoro kam l'antea, segun altra perspektivo...

Koboldi

Ho-sezone la koboldi qui habitas mea korpo
Multe tardesas.
Me savas ube li celas sua long oreli
E squatas vartante.
Li savas ke me expektas lia surprizi e petuli,
Ke me deziras li,
Ke me timas li dum dezirar.
E li prizas timesar e volesar samtempe.
Li kustumas vekar printempe
Ed agitar la muskuleti maxim indolenta di sua rezideyo.

Li apartenas a tribui diversa.
Pos vekir li examenas la lojeyo
Ed evaluas la stando pos la lasta hiberno.

Lore li facas raporto e diskutas ol.
Li decidas qua regioni korpal indijas sokurso,

E qui kareos ol til la venonta rinasko,

Qui bezonas interveno da experti,

E qui bone standos kun laboro da novici.

Nam anke koboldin separas klani, rangi e gradi.

Lin dividas tribui e klasi,

E singla-printempe eventas promoci ed investi.

Anke ho-yare me sentis li parlementar en mea umbiliko.

Me audis la resono di lia proklami.

Me ridis cinike

Pro savar

Ke li laute prognozas fiasko dil taski,

Ke li pretimas revolto itera

Da mea membri,

Da mea organi,

Da mea celuli,

Da mea atomi,

Da mea vakui e silenceyi maxim celita,

Quin vexas omna parlamenti,

Mem di koboldi.

Trans la skreno

Kande tu sidas en l'acepteyo dil firmo
E prenas la telefonilo por informo jentil,
Tua voco insinuas raviso tra la filo
Ed igas la fantazio barbotar.

Tua okuli mandelea,
Kun qui harmonias la blondeso fluanta tilshultre,
Tace divinas
(Me sentas lo)
Mea ogli trans la skreno,
Ube me stacas kun pretexto di taski.

Dum ke la faxilo ronronas,
Me sizas kurajo,
Ed apogante la kudi sur la bordo dil skreno,
Me inklinas vers tu la deziro
E kurtezas l'imajo
Quan me skisis pri tu.

Nia babili erektos l'edifico

Od igos la fantazio krular.

Tamen ni savas

Ke lo nova darfas stacar

Nur sur la ruinajo

Di lo anciena qua es nuna.

La jungo legal anuncas impedi,

Quin l'amoro neglijos dum la duro,

E ni tale juos feliceso

En nia mondo posibla.[7]

[7] Ica poemo traktas altra real amoro, qua tamen subisis simil impedi...

Mami

La mamili di plata pektoro
Anuncas la printempo di futura trezori.
Li recevos la dungo di sango fertila,
Qua docos al karno la precepti
Dil arto beleskar dum la kresko.

Li cirkumsemos areoli,
Ed ici bufos somite di monti,
Quin klimos acenseri anhelanta.
Mea fingri defios la rampi
Kun la skopo juar la penti
E kampar sur la alpi
Di lekinda pastureyi brunatra.

Nun,
Kande tua kolini kambras la kamizo

Ed atraktas avida regardi,

Me previdas la duro dil kresko,

E l'imagino esbosas

Adulta monti qui baloteas

Dum la spasmi dil prato suba.

Anjeli

Mea koloro esas blanka:
La koloro dil anmo
E dil ali di kolombi qui acensas
A regioni di subtila pensi.

Ibe anjeli *komputore fabrikas
Bel koboldi lansota adinfre,
Qui populizos la mento junior,
La parto *kindal di singla adulto.

L’anjeli parolas *patuazo stelatra:
Mankas asteriski an lia labii,
Ed audesas omnaloke lia voco,
Quan sizas oreli dum askoltar
Kun atenco di inocenta gapemo.

Mikraji

En l’aero di landi reala
Flugas la soni di blanka melodio.
Sur arbori l’uceli joyoza
Anuncas la varmeso di korpi.
Damzeli pazas levante la jupo,
E la kamizo kambrita
Revelas la deziro pektoral
Recevar la karezo di manui habil,
Dum ke viri sucie letrifas
Pri mikraji di vorti e stilo.[8]

[8] Me kompozis ica poemo pos linguala debato quan me partoprenis, ma me ne plus memoras kun qua (o kun qui) nek ube me debatis (supozeble en ula Ido-forumo)...

Foresto

La foresto vartas me itere;
Lu apertas sua pordi ed invitas enirar.
Me preferus se lu apertus nur postigo
E lasus me regardar l’arbori transparanta,
Nam me savas pro experiencir
Ke l’eniro kunportos tam egale joyi kam decepti.

La koboldi qui squatas dop l’arbori
Asaltos mea kapo e vexos mea neuroni;
Li saltos e petulos e ridachos ibe,
E me pensos ke mea celuli sedicias,
Ke li su erektas ped-pinte e klamas,
Ke la tota korpo revoltas ed eludas mea voki,
Ke me divenas matida quale nubo lacerata da vento-stroko.

Me tamen montras mea pasporto ed enpazas.
L'arbori salutas me per folii falanta spirale,
E me ridetas a li ed inklinas la kapo.
La sulo sub mea pedi krakas quale fund-muziko.
Mea okuli vagas de brancho a brancho serchante nesto.
Me remarkas una en la bifurko di pino.
De supere men kontemplas ucelyuno blankatra.
Me direktas a lu mea regardo stranjera;
Me lektas questiono en la cintili di lua pupili:
Lu volas savar la pro quo di mea vizito.

Me entamas kun lu dialogo di regardi:
Me naracas a lu la kozi dil mondo exterforesta;
Ke la homi ne perchas en bifurki di arbori
Ma talias olci por moblizar sua nesti;
Ke li inkluzas la pluv-aquo en la streteso di robineti;
Ke li sufokas sua kapo per la despoteso di boneti;
Ke li celas la pelo per la kamizeso di sua shamo;
Ke li remplasigas la pedi per roti;
Ke li queras lo fora e desprizas lo vicina;
Ke li dronas lo simpla en maro de equacioni kilometroza;

Ke li flogas en stuvi la verdeso dil naturo;

Me informas lu ke altra partoprenanti dil sama uceleso,
Pro neglijir la luri dal homo,
Mustas vartar en kaji la fino di vivo senfluga.

Me dezirus pruntar lua ali
Ed adjuntar uceleso a mea korpo.
Tale me povus elevar me vers la nubi
E salutar de proxime la varmeso di nia suno.
Lore me memoras la granda porteo dil homala fusili
E preferas mantenar mea vertikaleso sursula.

Me deceptesas ma duras respirar.
Ad ica foresto me rivenos itere ed itere,[9]
Por nutrar la kontredico di mea selekto.

[9] Foresti sempre facinis e duras facinar me. A lo forestala me ya pose rivenis en altra poemo, aparonta en mea duesma poemaro, ankore preparata.

Vizaji

En la mento akumulesas lo posibla
Di amori qui cesis dum jermifar.
Tanta vizaji dansas nun
En la granda valso dil memoro:
Vizaji oglanta;
Vizaji vokanta;
Vizaji qui stacas,
Vizaji qui jacas;
Vizaji, vizaji:
Expreso di bezoni;
Postulo di atenci;
Indijo di karezi.

Vizaji, vizaji:
Somito di korpi, di gesti, fremisi;
Sideyo di pensi, di revi, aspiri;
Deziri qui kreskas, ebulias e spricas;
Vizaji qui pulsas ed obligas,

Asumas karno e sango,

Aquiras energio e movi,

Extensas brakii,

Eskartas gambi,

Promisas celita belaji,

Invitas gasteso di okuli e labii,

Sendas mesaji a manui tushema,

Guvernas la korpo vers portui di juo.

Vizaji: unesma breviaro

Por lektar l'alfabeto dil korpo e dil anmo!

Love that binds us... («Amoro qua unionas ni...»)
Pikturo da © Kunjan Mendake (India)

Vizioni

Til nun me havis multa vizioni
Quin la bruiso cerebral impedis vidar.
Li rivenas dum agi dil mikreso omnadia,
Kande me sinkas en okupi exter la naturo dil kozi.

Me havas li mem dum kunsidi di aferisti,[10]
Dum ke on parlementas pri propago di negocii,
Pri la kresko di revenui e konquesto di nov landi,
Pri alta qualesi propra e tre basa di altri.

Lore me sizas imajo qua blotisas en l'aero,
Videbla nur da okuli suciema pri lo nevidebla;
Sizate, l'imajo dansas e petulas

[10] Advere, ica poemon me skisis dum pasable enoyiganta labor-kunsido en stranjera lando (en Malta, se me bone memoras), kande me esis responsero pri komprado e qualesala kontrolado di nutrivi en Portugalana filialo di multa-naciona restorala Usana firmo tre (mal)famoza, «di qua me ne volas memorar la nomo»...

Ma pose sideskas e vartas.

Me questionas lu
Pro quo existas tanta parlementeri en la mondo,
Tanta bonimentisti dil parolo,
Tanta persuademi kun lango rapid e habil,
Tanta paladini di lo superflua,
Tanta rentieri di laboro da altri,
Tanta erektisti di katedrali ek buli sapona,
Tanta heraldi di repetaji,
Tanta kopieri, imitemi e plajio-maestri,
Tante multi qui jenas
E tante poki qui remarkas lo,
Tanta dazlo da diskursi bufanta,
Tanta sedukto da menti fardizita,
Tanta maskili nultempe defiota,
Tanta peruki quin arachos nul vento,
Tanta luro inter la denti,
Tanta augusteso di vorti segunmoda,
Tanta vakueso qua blazas l'anmo,
Tanta vaneso di esforci e demarshi,

Tanta voyi di konfuza sinsi,
Tanta miriado de kurvi e sinui,
Tanta questioni respondizota nultempe.

Dum ke me questionas lu,
L'imajo estompesas e genitas angoro
Pro lo savota nultempe,
Pro la dubiti futura,
Quin sucedos la jermi di nova dubiti.
E tale ni atingos
Nul punto di konvergo,
Tam longe kam la chambro cerebral
Inkombresos da stulo-pensi pezoza.

La luno pasajas inter nubi kolda
Super la kapi di poeti quin somnolo ne sparos,
E tale la mondo duros turnar,
Ed omna versi divenos tam ne-utila
Kam la plendi di uceli kande la suno su kushas.

Dineo

A Catarina,
mea eterna kompano
dum tanta repasti nur nia

Kande ni sidas an la tablo
Pos nia rituala dinei,
Nia okuli tace konversas.
Nia pensi fluktuas e baskulas,
Kelkafoye haltas e pendas,
Por juar nia kongrueso
Inter la korpuskuli dil aero,
Ube habitas la fei di lo posibla nur en la aero.

Lore nia fingri shovesas sur la tablo-tuko,
Tushas e karezas l'uni l'altri,
Titilas la karnoza pinti di l'uni l'altri,
Trasas melodii sur la ganso-pelo di l'uni l'altri.

Me joyus se mea fingri divenus plu tenua e plu longa inter le tua

Ed intrikus le tua en greto matida,

Adosita an espalero sen-somita;

Espalero nur un-sinsa;

Espalero sinuifanta;

Espalero ube fruktifus omnasorta beri e grapi;

Espalero ube ni povus klimar ed acensar;

Espalero ube pleus rolin l'aktori qui es ni;

Espalero ube omno subisus transformo e mutaco;

Espalero de ube retrovenus nul amoranto sen alkemio;

Espalero ube la vorti divenus vana petro;

Espalero ube cintilifus dilutita cerebri;

Espalero ube nul espalero plus existus

Pos ke ni koncius ke ol existas dum amorar;

Espalero neganta su ipsa,

Kom lo kontrea di amoro bezonanta nul intriko,

Nul greto,

Nul espalero,

Nul poezio explicita,

Nul pagini plenigota pos la dineo,

Nul sucio, nul taco, nul rituo,

Absolute nulo

Exter esar certa ke l'amoro es

Ed esos.

Muevo stacanta sur rokajo

Kande tu stacas sur rokajo,
Me ne savas interpretar tua beko.
Me ne savas kad ol es konkava adinfre
O konvexa adsupre.
La silueto di tua beko
Es la silueto di penso serchanta
La direciono adube regardar
E la sinso dil respondi
Qui pasajos de omna questioni.

Me regardas per okuli qui vidas
Nur to quon li expektas trovar.
Me remarkas ke tua beko es nur beko:
Beko di ucelo qua kreesis por havar beko;
Beko asuminta la rolo esar beko
Ed esar regardata da pensanto pri beko;
Beko konvexe konkava segun la sinso dil regardo,
E konkave konvexa segun la sinso dil penso.

Tua beko sucias nur peskar e nutrar la filii,
E tua filii ne lansas stoni al pensi da altri.
Sub tua beko salianta la maro spumifas
Ed arozas la brizanti per blankeso salatra.
Tua okuli tante kustumeskis spektar lo,
Ke li ne plus vidas
Quon me esforcas esar kapabla vidar.

Okuli oglanta, okuli vivaca,
Kompani di beko qua genitas poemo sur rokajo:
Regardez!
Eskartez via atenco del nulo quo es omno
E direktez ol
A mea esforci pensar pri la existo-senco di beko.

Tu stacas kun tua beko sen savar
Ke ol es plu importanta
Kam omna beki imaginata dal poeti;

Ke ol es simbolo di kurvo du-sinsa;

Ke en ol rezidas la sajeso di bekifero misterioza;
Ke ol es statuo da manui habila
E da penso sempre tam friskanta kam la fishi
Qui trovas en ol la lasta respiro;
Ke ol povus naracar multa veraji celita,
Se ol koncius ke esar beko
Es esar preter esar beko:
Es naskir kuriero;
Es savar flugar super maro
Qua spumifas sensucie;
Es esar plu alta kam la fluktuema menti dil poeti;
Es povar arachar poemo de homo
Qua regardas treni quale muevi
E sentas en la reli
La maral odoro di rokajo irigacita;
Es skribar poemi per plumi di muevi
Qui flugas en omna direcioni dil cerebro;
Es skrapar guano de rokaji,
Esperante trovir la percheyo definitiva;
Es kurajar esperar irgo
Ankore ed itere,

Sempre kande la muevi duros flugar e havar beki;

Sempre kande la rokaji duros admisar guano skrapota;

Sempre kande poezio fluktuos super la spumo;

Sempre...[11]

[11] Me kompozis ica poemo dum someral vakanco en Espinho, belega mikra urbo litoral en la nordo di Portugal, ube mea spozino pasis granda parto de sua yun-evo. Lore me mediteme sidis sur benko en litorala voyo apud turboza plajo ed observis bela muevo perchinta sur rokajo. Me longe admiris lua majestoza silueto e lua superba posturo. Apude kindi sen-skope lansis stoni, e treno rotolis sur reli pozita alonge la plajo. Omna ca impresi, intermixita ed interstimulanta, e forsan anke recenta lekto di juinda verko dal Portugalana poeto Fernando Pessoa (1888–1935), genitis la poemo, qua nun gardas memoreso pri ta partikulara muevo, unika inter tanta simil uceli omnaloke peskanta sua nutrajo en tanta plaji tra la tota mondo. Lore me tote ne povis imaginar ke, pos 15 yari, me translojos kun mea familio e habisteskos Espinho!
En julio di 2016 me ripublikigis ica poemo en mea blogo *La blua plumo*, e sioro Takashi Ito, lektinte ol ibe, publikigis Japoniana tradukuro, sub la titulo 岩の上に立つカモメ, en sua blogo:
http://seesaawiki.jp/ido/d/ido_blog_003

Diario di hungranto

Kande tu drinkas la suno tra la naz-trui
E sentas fairo klimar la guturo,
Tua cerebro strikas;
La okuli haltas en sua groti,
Ube li kustumas sugar la ombri dil konoco.
Acensanta brulo estanchas la penso-fluo
Ed inklinas tua dorso vers la herbi.

Klemita inter la pavi dil trotuaro,
Tua muskuli grincas;
La denti grindas imaginata semini e grani,
Qui divenas sulfuro kaustika
En la kruzelo di tua boko trompata.
Tua tripi revoltas e rotolas,
Rotacas e rodas
Sua propra parieti,

Perforas e krevisas li.

Acidi chomanta likas,

Imbibas ed impregnas,

Inundas e vundas,

Kombustas ed ebulias;

Efervecanta bulo asomas la celuli,

Krevas e ruktas,

Halbardagas la sinui dil ezofago,

Pique lezas la pulmoni e rugizas la kordio,

Frondagas la okuli ed arachas la jenjivi,

Tamtame boras la oreli e pusifas.

La korpo ja renuncas ed inklinas,

Mil koboldi di la hungro krias,

Springas ed asaltas la nazo,

Arozante ol per odori di friandaji,

Grilas fileti sukoza e sisanta,

Forkagas peci gutifanta e snapas li,

Mastikas per denti salianta, krasoza e fetida.

Lia boki lansas mefiti glutiniva,

Qui abatas la lasta rezisto dal stomako.

La fronto ja frolas la sulo;

La dorso tremas e singlutas;

La manui sukombas, klemante la pektoro;

La okuli sinkas e velkas;

La hungro stuntas tu,

E tu agas nulo ultre jemar ed imprekar.

Tu perisas,

E kun tu la yuro protestar,

La yuro klamar e postular

Lo minima.[12]

[12] Kande me kompozis ica poemo, me nultempe hungrabis. Do la impresi e korpala senti hiperbole expresata en la poemo esas imaginita. Fernando Pessoa ya dicis ke poeto esas fingero... Tamen, un yaro pos la kompozo dil poemo, me ya subisis hungro iterate dum kurta periodo, kande mea spozino unesmafoye chomis e mea magra salario apene suficis por entratenar la familio, qua en 2003 augmentis pos la nasko di Inês, nia filiino. Lore me laboris che editerio kom lexikografo e mea dejuno dum laborala dii konsistis preske sempre ek nura yogurto. Mea spozino nultempe saveskis lo....

Vorti ne-oficala uzata en la verko

***kind/o.** Homo infanta o puera, de lua nasko til adoleco-tempo, t.e. til ke lu evas 14 yari cirkume (A *child*, F *enfant*, G *Kind*, H *niño*; *niña*; I *ragazzo*, *bambino*; *ragazza*, *bambina*, R ребёнок). REM. Vorto propozita en junio 1910, oficala inter februaro 1912 ed aprilo 1914 ed itere populara dum la komenco dil 21-ma yarcento.

***komputor/o.** Elektronikal aparato qua traktas datumi ed exekutas plura taski segun instrucioni o programizo (A *computer*, F *ordinateur*, G *Computer*, H *ordenador*, *computadora*, I computer, R компьютер). REM. Nun me uzas la formo ***komputero**, plu populara e plu rekomendinda, ma me ne volis chanjar la olima formo renkontrebla en la unesma edituro.

***patuaz/o.** **1** Regionala linguo o dialekto (AFHI *patois*, G *Mundart*, *Patois*, R местный говор, патуа). **2** (fig.) Irga etniala linguo kontraste a la linguo internaciona. REM. Vorto enduktita ed ofte uzata da Jean Martignon.